

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL MAŽMENINĖS PREKYBOS ĮMONIŲ IR TIEKĖJŲ ŪKINĖS
VEIKLOS GEROSIOS PRAKTIKOS GAIRIŲ
PATVIRTINIMO**

201... m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mažmeninės prekybos įmonių nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymo ..... straipsnio.....dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Mažmeninės prekybos įmonių ir tiekėjų ūkinės veiklos gerosios praktikos gaires (pridedama).
2. Šis nutarimas įsigalioja 201.... m. .... dieną.

Ministras Pirmininkas

Ūkio ministras

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius

MAŽMENINĖS PREKYBOS ĮMONIŲ IR TIEKĖJŲ ŪKINĖS VEIKLOS GEROSIOS PRAKTIKOS GAIRĖS

I SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šiame dokumente vartojamos sąvokos:

1.1. **Didelę rinkos galią turinti mažmeninės prekybos įmonė** (toliau – Mažmeninės prekybos įmonė) – ūkio subjektas, besiverčiantis mažmenine prekyba nespecializuotose parduotuvėse, kuriose vyrauja maisto prekės, gėrimai ir tabako gaminiai, ir vienas arba kartu su tokia pat prekyba besiverčiančiais su juo susijusiais ūkio subjektais atitinkantis visus šiuos reikalavimus:

1) iš visų Lietuvos Respublikoje jo (jų) valdomų parduotuvių bent 20 parduotuvių yra ne mažesnio kaip 400 m² prekybos ploto;

2) bendrosios jo (jų) pajamos paskutiniaisia finansiniais metais yra ne mažesnės kaip vienas šimtas šešiolika milijonų eurų. Jeigu mažmeninės prekybos įmonė yra užsienio valstybės ūkio subjektas, bendrosios pajamos skaičiuojamos kaip Lietuvos Respublikoje gautų pajamų suma.

1.2. **Maisto prekių ir gėrimų tiekėjas** (toliau – Tiekėjas) – asmuo, pagal didmeninio pirkimo–pardavimo sutartį parduodantis mažmeninės prekybos įmonei maisto prekes ir (ar) gėrimus, skirtus parduoti vartotojui.

2. Tiekėjams ir Mažmeninės prekybos įmonėms rekomenduojama siekti verslo santykiuose atsižvelgti į šių Mažmeninės prekybos įmonių ir tiekėjų ūkinės veiklos gerosios praktikos gairių nuostatas ir siekti verslo santykiuose netaikyti blogosios praktikos bei grįsti juos gerąja praktika.

II SKIRSNIS GEROJI VERSLO PRAKTIKA

3. Gerąja verslo praktika tarp Mažmeninės prekybos įmonės ir Tiekėjo laikoma, kai:

3.1. santykiai tarp Mažmeninės prekybos įmonės ir Tiekėjo grindžiami vadovaujantis sąžiningumo, skaidrumo, teisingumo ir protingumo principais;

3.2. sutartys ir visi jos papildymai sudaromi rašytine forma;

3.3. sutartyse šalių teisės, prievolės ir sankcijos už sutarties sąlygų pažeidimus formuluojamos aiškiai, skaidriai ir nedviprasmiškai;

3.4. Mažmeninės prekybos įmonė sutartyje įsipareigoja sumokėti Tiekėjui už pristatytas prekes per šalių bendru sutarimu apibrėžtą terminą, nustatytą vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, Lietuvos Respublikos atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo ir Lietuvos Respublikos mokesčių, atliekamų pagal komercinės sutartis, vėlavimo prevencijos įstatymo nuostatomis;

3.5. mokesčiai už Mažmeninės prekybos įmonės Tiekėjui suteiktas paslaugas atitinka suteiktų paslaugų vertę. Mažmeninės prekybos įmonė tariaisi su Tiekėjais dėl paslaugų teikimo poreikio, mokesčių (įkainių) dydžio ir tokių paslaugų teikimo kaštų pasiskirstymo;

4. Rekomenduojama pirkimo-pardavimo sutartyse tarp Tiekėjo ir Mažmeninės prekybos įmonės nurodyti:

4.1. prekių pavadinimą, numatomus perkamų-parduodamų prekių kiekius, kokybės reikalavimus, kainą;

4.2. prekių pirkimo ir tiekimo tvarką (periodiškumas, prekių Mažmeninės prekybos įmonėje įkainojimo trukmė ir, šalims susitarus, išankstinis užsakymas ir (arba) tiekimo grafikas);

4.3. Mažmeninės prekybos įmonės konkretaus užsakymo dėl produkcijos tiekimo pateikimo Tiekėjui terminą, kuris turėtų būti ne trumpesnis kaip 3 dienos;

4.4. atsiskaitymo už prekes, jų priėmimo ir (arba) patikrinimo procedūros terminus, pavėluoto mokėjimo palūkanų apskaičiavimo ir mokėjimo bei išieškojimo išlaidų kompensavimo sąlygas ir tvarką;

4.5. šalių atsakomybę už prekių pirkimo-pardavimo sutarties sąlygų nevykdymą;

4.6. komercinių santykių nutraukimo tvarką, įskaitant sutarties nutraukimo motyvus ir nutraukimo terminus;

4.7. šalių rekvizitus.

III SKIRSNIS BLOGOJI VERSLO PRAKTIKA

5. Blogaja verslo praktika tarp Mažmeninės prekybos įmonės ir Tiekėjo laikoma, kai:

5.1. derantis dėl sutarties sąlygų kitai šaliai nepateikiama esminė informacija, kurios kita šalis gali pagrįstai tikėtis;

5.2. Mažmeninės prekybos įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai reikalauja iš Tiekėjo keisti esmines tiekimo sąlygas, išskyrus atvejus, kai Mažmeninės prekybos įmonė iš anksto Tiekėjui raštu pateikia argumentuotą pranešimą dėl tokių sąlygų pakeitimo būtinumo;

5.3. Mažmeninės prekybos įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai reikalauja iš Tiekėjo sumažinti iš anksto sutartas prekių kainas ir padidinti iš anksto bendru sutarimu sutartą nuolaidų sumą;

5.4. Mažmeninės prekybos įmonė reikalauja iš Tiekėjo atlyginti Mažmeninės prekybos įmonės išlaidas, susijusias su:

- 1) pakavimo dizaino darbais,
- 2) vartotojų bei rinkos tyrimais,
- 3) Mažmeninės prekybos įmonės prekių logistika,
- 4) taros nurašymu,

5) prekių sugedimu, jeigu prekės sugedo po to, kai Tiekėjas juos pateikė Mažmeninės prekybos įmonei ir tai atsitiko ne dėl Tiekėjo kaltės;

5.5. Mažmeninės prekybos įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai draudžia Tiekėjui vykdyti savo pardavimo skatinimo veiksmus (on-package promotions);

5.6. Mažmeninės prekybos įmonė piktnaudžiauja ar bet kaip kitaip naudojami komercinėmis paslaptimis, kurios jai tampa žinomomis dėl esamų santykių su Tiekėju. Mažmeninės prekybos įmonė reikalauja iš Tiekėjo informacijos apie siūlomus produktus ir gautą informaciją naudoja kuriant savo produktą, kuris sudaro konkurenciją Tiekėjo produktui;

5.7. sąmoningai trikdomas prekių pristatymas arba priėmimo grafikas, siekiant gauti nepagrįstos naudos;

5.8. sutartys ar jų papildymai sudaromi atgaline data;

5.9. Mažmeninės prekybos įmonė reikalauja papildomų mėnesinių, ketvirtinių nuolaidų iš Tiekėjo už prekių pardavimą pagal praėjusių laikotarpių pardavimo rezultatus.

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius